

L'EXPANSIÓ ARRIBA A LES AULES UNIVERSITÀRIES

10 anys d'Universitat de les Illes Balears

Consolidar-se com a universitat moderna i connectada amb la realitat econòmica i social, heus ací el repte de la UIB en fer 10 anys.

Xesca Sastre

La Universitat de les Illes Balears va néixer en una època d'expansió, amb la política de la UCD d'adequar la línia educativa de la nova situació social, enmig de la Llei d'Autonomia Universitària que no arribà a aprovar-se. Amb la UCD es crearen moltes universitats, l'any 1978; la UIB n'era una. El 15 de març, el rector Nadal Batle obrí la festa del X Aniversari, sense nostàlgies. La universitat illenca viu ara un procés de creixement i expansió de recursos tècnics.

D'ençà de l'any 1978, hi ha hagut un salt important en els pressupostos, de 199 milions s'ha passat enguany als 2.229 milions per a l'any 1987. L'any 82 s'acabaren els cicles de Biològiques, Físiques, Art, Filosofia, Geografia, i l'any següent començaren a créixer les instal·lacions al campus universitari, enguany s'ha introduït el segon cicle d'Empresarials i el primer d'Informàtica. Per al futur hi ha l'edifici nou de Dret a les instal·lacions esportives.

El que no ha canviat tant durant aquests deu anys és el nombre de facultats adscrites que continuen essent les mateixes: Filosofia i Lletres, Dret, Ciències, a més de les escoles de Magisteri, Empresarials i ara els estudis reglats i les diplomatures adscrites, com Imfermeria, Turisme, per on es reparteixen els 7.448 alumnes inscrits a la UIB. Durant aquest temps ha crescut el nombre de departaments i s'ha estabilitzat el professorat.

Segons el vice-rector d'Investigació, Vicenç Torra, l'any 81, quan va arribar a la Facultat de Ciències, el campus universitari era un edifici buit, un seminari antic, on hi havia un bar. Ara, al conjunt dels tres edificis hi ha una quinzena de projectes de la

Vista del campus de la UIB.

CAYCIT, Comissió Assessora Interministerial de Ciències i Tecnologia. «Últimament arriba a una quantitat no exagerada d'infraestructura. El laboratori d'anàlisi i assaig, el microscopi

electrònic, els recursos de computació, l'hemeroteca especialitzada, el minisubmarí i la residència de Ca's Jai, per atendre la visita dels científics, són un primer procés. En conseqüència, po-

XI CAMPANYA CARLES SALVADOR

NOUS CURSOS DE LLENGUA I CULTURA DEL PAÍS VALENCIÀ

Nivells:

Iniciació castellanoparlants

Elemental

Mitjà

Superior

Preparatori professorat.

En acabar el curs els alumnes obtindran un certificat vàlid per a oposicions, contractes de treball, etc.

INFORMACIÓ:

Centre
Carles Salvador

VALÈNCIA:

C/. Morafín, 15, 6a. C.P. 46002.
Tel. 351 17 27.

CASTELLÓ DE LA PLANA:

C/. Enmig, 24,4a. C.P. 12001.
Tel. 20 56 67.

ALACANT:

C/. Pablo Iglesias, 29-entresol.
C.P. 03004. Tel. 520 56 67.

dem arribar a una universitat petita, europea i d'un nivell correcte».

Els avantatges de l'LRU

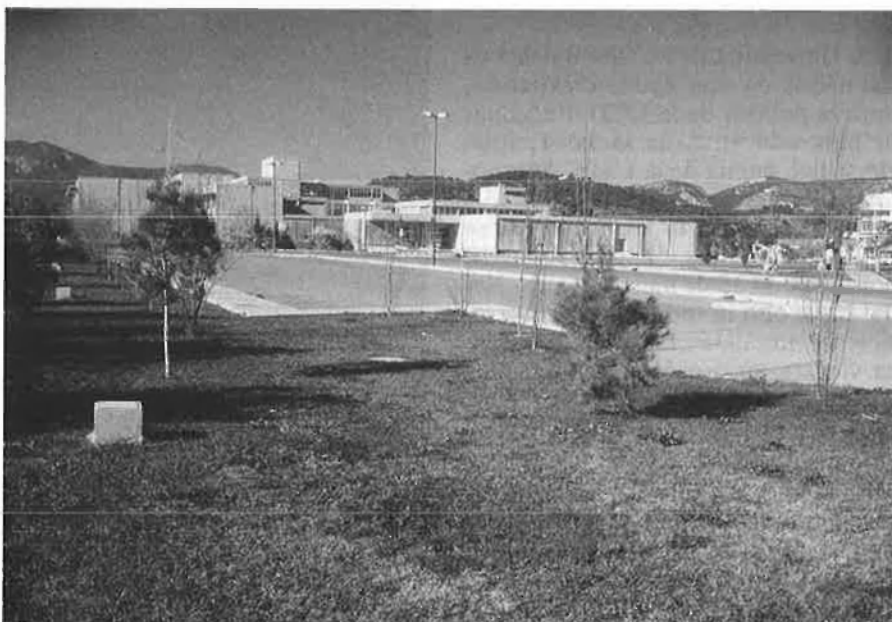
Per a Antoni Bennassar, vice-rector d'Extensió Universitària, el canvi més important arribà de la mà de la Llei de Reforma Universitària. Des del punt de vista acadèmic, perquè basava la gestió acadèmica i investigativa en els departaments entrelligant més els estudis d'una facultat a una altra. Des del caire social, perquè amb l'Extensió Universitària es fomentava la relació entre la societat i la universitat. Pel que fa a l'economia, suposa un pas important tant per evitar la duplicitat de compres com per fer possible la contractació de la UIB per indústries i empreses priva-

Al cap de molts anys surt finalment la guia de serveis de la universitat, a l'abast de tothom. L'objectiu final vol anar cap a un acostament a la societat illenca en general, cobrir-ne millor les necessitats.

També surten a la llum els projectes, les col·laboracions i els convenis.

Seguint la tònica general, les empreses privades mallorquines encara gasten poc en investigació. Però segons Antoni Bennassar, comencen a adonar-se que la UIB pot resoldre problemes pràctics sense gaire inversió.

En aquests moments la UIB treballa amb dues indústries del sector càrnic del porc per aconseguir la denominació d'origen d'un producte ben autòcton, com ara la sobrassada. Tam-

Ca's Jai, residència per als científics visitants de la UIB.

des, sense haver de passar per Junta d'Universitats.

Segons l'article 11 de l'LRU, la universitat pot entrar dins el mercat, ser competitiva i oferir els seus serveis a empreses que no disposen del material o dels recursos que es necessiten per posar en marxa per si soles un projecte d'investigació.

De la sobrassada a l'arquitectura de computadores

Al voltant de la data del X Aniversari hi ha també la intenció de donar a conèixer els recursos actuals i els camps d'investigació que abraça actualment la UIB. Encara segueix essent, murs enllà, una desconeguda. El tòpic de la fàbrica de títols o el lloc on «s'experimenta», qui sap què.

bé ha col·laborat en productes químics per treballar el calçat. Dos sectors importants de l'economia illenca.

L'acollida de les institucions ha estat més àmplia. La universitat ha començat una tasca d'assessorament amb la comunitat autònoma: el llibre blanc de turisme, l'Escola de Turisme, estudis sobre caracterització de vins, aprofitament industrial de la clofa de garrova i ametlla, cultiu de ferretgeres, evolució dels boscos cremats, estudis sobre la sobrassada, la joventut de les Illes Balears. Amb el Consell Insular de Mallorca, l'enquesta sobre l'ús del català. Per a l'ajuntament de Calvià, estudis d'economia. Aquestes són algunes de les investigacions de base d'interès local.

La UIB també treballa conjuntament amb altres universitats, com per exemple amb la de València. Els depart-

taments de Filosofia i el de Filosofia de la Ciència de la Universitat Literària de València realitzen intercanvis de seminaris.

Pel que fa a l'alta tecnologia, la UIB té diversos estudis finançats per la CAYCIT i una sèrie de projectes com l'Erasmus, per a intercanvi d'alumnes de segon cicle d'Empresarials amb la Universitat holandesa de Vlissingen, i el Comett, per a postgraduats. A més de realitzar estudis d'intel·ligència artificial, energia solar, medicina i microbiologia amb universitats estrangeres, Southampton, Illinois, i organismes, com la CEE i l'oficina científica de l'OTAN.

El grup de matemàtiques i de ciències de la computació és recent. Però en aquests moments l'arquitectura de computadores europea serà un dels pols internacionals dins la CEE, segons Vicenç Torra.

Normalització a la universitat

A banda de les sofisticacions del Centre de Càlcul i Informatització, que dirigeix Bertomeu Serra, a disposició del públic, i d'altres serveis com l'ICE, Institut de Ciències de l'Educació per a formar els postgraduats, o del British Institut, o el Centre d'Informació i Documentació Acadèmica (CIDA), la universitat també ofereix un servei elemental de Normalització Lingüística.

A l'administració, la normalització del català es fa de forma progressiva. Als estatuts de la universitat aprovats fa uns mesos es disposa ja el marc legal de la total catalanització administrativa. A les facultats de Ciències i Magisteri, l'ús del català per part del professorat és majoritari. A Lletres, un 50 per cent i a Dret i l'escola d'Empresarials, el castellà és majoritari.

En conjunt no hi ha hagut grans accions, sinó un esforç continuat. L'estatut universitari determina a nivell legal el que ja era una realitat, segons el vice-rector de Coordinació Universitària, Bernat Sureda. «Cal remarcar que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atorga a la universitat la responsabilitat legal, la funció social de ser un òrgan consultiu en matèria lingüística».

Bernat Sureda està treballant últimament, amb una comissió jurídica de la UIB, davant els entrebancs del Ministeri d'Educació, per introduir enguany l'assignatura del català a les proves de selectivitat. □

A l'espera dels cinc que vénen

Nadal Batle i Nicolau*

My sad conviction is that people can only agree about what they are not really interested in. Bertrand Russell.

Commemorar els deu anys de la fundació d'una universitat vé a ser com allò d'aquell que entra dins una oficina i diu:

—Bon dia, el meu nom és Miquel Puig.

L'oficinista li respon:

—¡Quina memòria més impressionant! Vostè té una memòria d'elefant. I li retruca el que ha entrat:

—I tant, ¡com ho sap! Els elefants em consulten quan no se'n recorden de qualque cosa.

Val a dir que per a una institució com la nostra deu anys són una mesura de temps digna d'esser comparada amb la durada d'algunes partícules elementals, que com tots sabem és minsa i força reduïda. L'escassa edat de la nostra universitat, tot i que ens pot fer anar alisos si hom ho afegeix a la munió de greuges que hem patit i enregistrat durant tots els anys de fosca alienació, ens ullera del llast que la senilitat comporta. No cal sebullir a la sorda l'empeguement que certs costums i hàbits de consuetud ens provoquen, car si som tan joves és perquè ens ha mancat l'hormona de la creixença independent. En suma, tenim tots els avantatges i desavantatges dels joves: quan tenen 16 anys no poden resistir el pare per tal com creuen que és un complet ignorant, però quan han fet els 21 romanen absolutament bocabadats de tantes coses que ha après el pare en cinc anys. I com que és el cas que no hem aconseguit (ni és previsible que en vida nostra ho assolim) que ens reconeguim públicament l'ús de raó i, en conseqüència, ens deixin administrar allò que per dret ens pertoca, ens hem d'avenir a valorar allò que fem per apaivagar la gran mancança, com és ara conservar l'esperança d'un alçament de llum en la tenebra, que, per molt que ens vulguin fer creure, no ha arribat: tot són purs miratges provocats per espines sense ignició subseqüent. Altrament dit, fer talment com si fóssim, per bé que no som, encara que alguns vulguem esser.

La UIB, de manera tan crítica com pot semblar la forma d'aquest escrit, ha intentat de servir els altíssims objectius. I per servir-los cal esser moderns, oberts i aliar-se amb tots aquells que de passada ens poden ajudar, cal no oblidar-ho. Vet ací la gran contradicció: esperar, esperar sense paciència. Dementre, és bo que puguem dir que tal dia com avui la UIB és la institució més normalitzada de les Illes, la que aconsegueix, almenys en termes relatius, més inversió pública de les Illes, i una de les que poden fer més perquè ens coneguim enjondre.

La processó és llarga i el ciri és curt, no hi ha més ratlles; n'Eliseu me n'havia encomanat una trentena, però vet-ho ací: qui ulls ha, que esguardi i qui oïdes té, que escolti. Els que no en tenen són els de sempre, com a màxim irresponsables, disfressats d'adobadors, per no dir d'ascetes. Au, ja n'hi ha prou, fins als cinc venidors. Abans, però, permeteu-me que torni a la comparança del començament: que els joves i els més adults puguin admirar-se dels resultats dels cinc que vénen, car la referència era prenent com a models dels eixerits, puix que els que no ho són es torben més i fins i tot potser mai no entenen el pare; i com que els adobadors i ascetes són molt deixondits, don per segur que ho veuran. Quant als altres, vull dir els alienígenes, no s'ho paga ni girar-se darrere, al cap i a la fi sahem que si existissin no serien com nosaltres, malgrat que s'hi vestissin.

* Rector de la UIB

